

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3258/2020
03.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Акционарског друштва за осигурање „ДДОР Нови Сад“, чији је пуномоћник Јасмина Милутиновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., ради исплате регресног потраживања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5492/19 од 14.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5492/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 2940/16 од 19.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име регреса исплати укупан износ од 9.481.430,00 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене износе од доспелости до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 508.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5492/19 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 2940/16 од 19.08.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба парничног поступка, а нема ни повреде из става 1. истог члана, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном кривичном пресудом Вишег суда у Чачку К 91/09 од 03.06.2010. године, тужени је оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 2. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и изречена му је мера безбедности управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 2 године, јер се није придржавао саобраћајних прописа, па је угрозио јавни саобраћај тако што је возио брзином већом од дозвољене – 104 km/h у делу пута где је ограничење 60 km/h, ударио је у задњи део моторног возила марке „Yugo“ који је од силине ударца избацио са пута на земљано проширење са леве стране пута, којом приликом су на лицу места од многобројних задобијених повреда изгубиле живот две сапутнице у возилу марке „Yugo“, од којих је једна била у трећем месецу трудноће, док је возач задобио лаке телесне повреде. Саобраћајна незгода се догодила ...2008. године у 22,45 часова, а узорковање урина туженом је извршено ...2008. године око 10,00 часова, после нешто мање од 4 дана, односно најмање 82 сата и 15 минута од тренутка саобраћајне незгоде, када је код туженог нађено присуство амфетамина и канабиноида – марихуане, а узорак урина није додатно анализиран да би се утврдиле концентрације наведених психоактивних супстанци. Према налазу и мишљењу вештака, раније датом у овом поступку, амфетамини се могу детектовати 3-4 дана од конзумације, а некада и дуже, а канабиноиди – марихуана се детектују и више од 12 дана од конзумације. Тужилац је по полиси осигурања од одговорности за штете причињене трећим лицима бр. ... за возило регистарских ознака ..., којим је критичном приликом управљао тужени, исплатио оштећенима из предметне саобраћајне незгоде укупан износ од 9.346.680,00 динара, који износ потражује од туженог. Комисија вештака специјалиста неуропсихијатрије, специјалисте токсиколошке хемије, у свом налазу и мишљењу навела је да амфетамини у комбинацији са тетрахидроканабинолом доводе до поремећаја психомоторних способности и особе које их конзумирају не реагују у складу са наученим вештинама, односно имају реакције неприлагођене актуелној ситуацији. Критично просуђивање актуелне ситуације у саобраћају је неадекватно, имају спорију координацију покрета и рефлексне активности, време реаговања им је продужено, погрешно процењују раздаљину, поремећена им је перцепција вида и слуха, немају добру оријентацију у времену и простору, когнитивне способности, пажња, концентрација, брзина, расуђивање, процес информисања, краткорочна меморија су компромитоване, прецењеног су самопоуздања, што све заједно повећава ризик за безбедност вожње. Утицај амфетамина у комбинацији са тетрахидроканабинолом не може се искључити као настанак предметне саобраћајне незгоде и да је тужени у време саобраћајне незгоде могао бити под дејством амфетамина и канабиноида, али, вештаци су навели да ако би суд прихватио исказ туженог у погледу

коришћења психоактивних супстанци могуће је да их је конзумирао након саобраћајне незгоде, током боравка у болници.

Тужилац заснива тужбени захтев на члану 3. његових Ускова осигурања од аутоодговорности, који су важили у тренутку саобраћајне незгоде, те да настала материјална и нематеријална штета није покривена осигурањем, јер је тужени у време настанка саобраћајне незгоде био под утицајем дроге или других психоактивних супстанци.

Код тако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца (регресни захтев осигуравача), јер у проведеном поступку није са сигурношћу утврђено да је тужени у моменту настанка саобраћајне незгоде био под утицајем дрога и других наркотика и да је изгубио права из осигурања.

Одредбом члана 87. став 2. Закона о осигурању имовине и лица прописано је да организација за осигурање која је накнадила штету оштећеном лицу ступа у његово право према лицу одговорном за штету за износ исплаћене накнаде, камату и трошкове, ако није наступила њена обавеза према условима уговора о осигурању од аутоодговорности.

Одлуком о измењеним условима за осигурање од аутоодговорности тужиоца број .. од 09.11.2001. године (губљене права из осигурања) чланом 3. став 1. тачка 3. прописано је да код обавезног осигурања од аутоодговорности осигуравач надокнађује штету оштећенику уз право регреса према осигуранику, другом одговорном лицу или возачу осигураног возила; ако је у тренутку саобраћајне незгоде, односно возач осигураног возила под утицајем алкохола, дрога или других наркотика. Ставом 2. истог члана прописано је да осигуравач нема право на накнаду (регрес) исплаћеног износа одштете по основу става 1. овог члана: а) ако није крив за постојање околности из става 1. овог члана, б) да штетни догађај није у узрочној вези са насталим околностима из става 1. овог члана.

У току поступка је утврђено да се саобраћајна незгода догодила дана ...2008. године у 22,45 часова, а да је узорковање урина туженом извршено ...2008. године око 10,00 часова, после нешто мање од 4 дана (након 82 сата и 15 минута) од тренутка саобраћајне незгоде када је код туженог нађено присуство амфетаминa и канабиноида – марихуане, а узорак урина није додатно анализиран да би се утврдиле концентрације наведених психоактивних супстанци због чега ни кривични суд у правноснажној пресуди К 91/09 од 03.06.2010. године није прихватио да су основане тврдње из оптужног акта да је окривљени критичном приликом возио под дејством опојних дрога чиме би извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ с обзиром да таква чињеница није децидно утврђена и да је остала у домену сумње, односно да није доказана, јер није утврђено да ли је тужени наведена средства конзумирао пре или након саобраћајне незгоде, а при увиђају је начињен пропуст јер у моменту саобраћајне незгоде није извршено узорковање урина од туженог на психоактивне супстанце.

У парничном поступку суд је у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца везан за правноснажну пресуду кривичног суда којом се оптужени оглашава кривим (члан 13. ЗПП), али се степен кривице за настанак штете цени према правним правилима грађанског права, јер је грађанскоправна одговорност шира од кривичноправне одговорности.

Међутим, на основу изведених доказа у парничном поступку није утврђено да ли је тужени психоактивне супстанце користио пре или после саобраћајне незгоде, те да ли је у време настанка саобраћајне незгоде био под утицајем истих, о чему није могла да се изјасни ни Комисија вештака у свом налазу и мишљењу од 08.05.2019. године, јер је дала свој закључак да је тужени у време саобраћајне незгоде ...2008. године могао бити под дејством амфетамина и канабиноида, али уколико суд прихвати његов исказ у погледу коришћења психоактивних супстанци могуће је да је исте користио након саобраћајне незгоде током боравка у болници.

Због наведеног, нижестепени судови су правилно одлучили применом правила о терету доказивања (члан 231. став 1. ЗПП) јер тврдња тужиоца о употреби психоактивних супстанци и њеног дејства на туженог у време настанка саобраћајне незгоде је и даље остала у домену сумње, односно недоказана.

Према одредби члана 87. став 2. Закона о осигурању имовине и лица („Службени гласник СРЈ“ број 30/96 са изменама и допунама) осигуравач према одговорном лицу има право на регрес уколико није наступила његова обавеза према условима о осигурању од аутоодговорности. Из овог следи да право осигуравача на регрес према одговорном лицу не настаје самом исплатом накнаде трећем оштећеном лицу, већ је потребно да његов осигураник изгуби права из уговора о осигурању одговорности. Власник возила који осигурава своју одговорност плаћа осигуравачу премију осигурања, исплатом накнаде трећем лицу, ако се осигурани случај догоди осигуравач испуњава своју обавезу према свом осигураннику и због тога се по одредби из члана 87. став 2. наведеног Закона од одговорних лица може да регресира исплаћени износ само ако према условима уговора о осигурању, осигураник изгуби право из осигурања, што у овде није случај, јер са сигурношћу није утврђено да ли је тужени психоактивне супстанце користио пре или после саобраћајне незгоде, односно није утврђено да је тужени у време настанка саобраћајне незгоде био под утицајем психоактивних супстанци, због чега тужилац нема право регреса према туженом.

Са изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права од стране нижестепених судова.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета применом члана 153. и 154. ЗПП.

Ревизијски наводи којима се оспорава оцена изведених доказа у проведеном поступку и правилност утврђеног чињеничног стања нису разматрани, јер не представљају ревизијски разлог из одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија,
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**